№ 27. Poniedziałek 3. Lutego 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

(Dokończenie.)

IV. Opróżnione 12 stypendyów w rocznej kwocie 157zł. 50c. w. a., z których 11 przypada na fundacyę Głowińskiego, a 1 na fundacyę zakordonową dla *nieszlachty* otrzymali następujący uczniowie ze względu na wzorowy postęp w naukach, nienaganne zachowanie i ubóstwo:

a) z fundacyi Głowińskiego.

1) *Romanowski Ignacy*, jurysta I. roku we Lwowie, syn ubogiej wdowy po obywatelu miejskim;

Otrzymał on jedno opróżnione z trzech stydendyów przeznaczonych dla mieszczan lwowskich.

2) *Bandurka Grzegorz*, jurysta z IV. roku na uniwersytecie wiedeńskim, sierota po włościaninie;

3) *Seifert Emilian*, jurysta z IV. roku we Lwowie, syn ubogiej wdowy, która ma troje małoletnich dzieci;

4) *Heyne Ludwik*, jurysta z IV. roku we Lwowie, sierota.

5) *Als Roderyk*, jurysta z III. roku na uniwersytecie krakowskim, syn niezamożnego urzędnika, który ma dwanaścioro dzieci.

6) *Kraus Włodzimierz*, jurysta z I. roku na uniwersytecie krakowskim, syn ubogiego ciężkiem nieszcześciem familijnem dotkniętego lekarza obwodowego, który ma kilku członków rodziny do utrzymania;

7) *Skalski Władysław*, słuchacz medycyny V. roku na uniwersytecie krakowskim, syn ubogiego urzędnika, który ma kilkoro dzieci;

8) *Litwinowicz Hipolit*, uczeń VII. klasy gimnazyum stanisławowskiego, którego ojciec gr. kat. pleban ma siedmioro małoletnich dzieci.

9) *Stefko Michał*, uczeń VII. klasy II. wyższego gimnazyum we Lwowie, — syn pensyonowanego kasyera gminnego.

10) *Ottmann Rudolf*, uczeń VI. klasy II. wyższego gimnazyum we Lwowie, syn ubogiej wdowy po nauczycielu gimnazyalnym, która ma kilkoro dzieci do utrzymania.

11) *Cossa Emilian*, uczeń IV. klasy II. wyższego gimnazyum we Lwowie, syn niezamożnego urzędnika, który ma kilkoro dzieci do utrzymania.

b) Z fundacyi zakordonowej.

12) *Łoziński Jan*, uczeń VI. klasy gimnazyum rzeszowskiego, którego ojciec, nauczyciel gimnazyalny, musi utrzymywać bardzo liczną familię; nakoniec

V. Stypendya przeznaczone dla *Rusinów* w rocznej kwocie 150 zł. w. a. otrzymali:

1) *Horynowicz Hilary*, jurysta z IV. roku we Lwowie, syn gr. kat. plebana, który ma dwoje dzieci i kilku krewnych do utrzymania.

2) *Głoszkiewicz Józef*, jurysta z IV. roku we Lwowie, którego ojciec gr. kat. pleban ma pięcioro małoletnich dzieci.

3) *Bednarz Andrzej*, jurysta z III. roku we Lwowie, syn włościanina.

4) *Mikitka Emilian*, jurysta z III. roku we Lwowie, syn gr. kat. plebana, który ma 9 małych dzieci.

5) *Podlaszecki Adolf*, jurysta z III. roku we Lwowie, syn wdowy po gr. kat. plebanie, która ma czworo małoletnich dzieci.

6) *Jankiewicz Jan*, jurysta z II. roku we Lwowie, syn gr. kat. plebana, który ma 7 dzieci do utrzymania; i nakoniec

7) *Buczacki Włodzimierz*, jurysta z II. roku we Lwowie, syn gr. kat. plebana, który ma 13 dzieci.

Lwów, 27. grudnia 1861.

Telegramy.

Raguza, 30. stycznia. Wczoraj posunęły się wojska tureckie bez oporu z Poglizzy do Glacski. Mieszkańcy tej wsi ustąpili na ziemię austryacką, lecz ci, co z bronią byli, tylko do granicy, i oddalili się po odwrocie Turków. Powstańcy rozpraszają się, już ich mało co więcej jak 100 jest razem.

Londyn, 30. stycznia. Z Mexyku donoszą pod dniem 27go grudnia z. r.: Sesya kongresu została zamknięta dnia 15. Kongres przelał poprzednio na rząd nieograniczoną władzę. Powołano 52.000 gwardyi narodowej. Doblado utworzył nowe ministeryum. Na wszystkich mieszkańców nałożono ciężkie kontrybucye.

Petersburg, 30. stycznia. Dzisiejszy *Journal de Petersbourg* donosi: Zgromadzenie szlachty w Moskwie uchwaliło zastosować zasadę wyborczą do administracyi i sprawiedliwości. Administracya podatków prowincyonalnych ma być urzędnikom stanu odjęta, a urzędnikom obieralnym poruczona. Obieralnymi są wszyscy właściciele co mają w posiadłości 500, a ludzie ukształceni jeśli posiadają 150 dziesiatyn.

Petersburg, 31. stycznia. *Północna poczta* donosi, że w Rosyi panuje zniechęcenie, obawa i niecierpliwość. Przyczyną tego jest emancypacya włościan i zmiana stosunków kredytowych. Szlachta narzeka głównie na niepunktualną wypłatę należytości włościańskich. Rząd gwarantował je i dotrzyma słowa. Przeprowadzenie tej sprawy wymaga czasu; ale szlachta powinna przyjąć stanowczo nowy stan rzeczy i pomagać rządowi. Rozwiązanie sprawy tej zawisło od ukończenia emancypacyi, od rozszerzenia i udziału ludności i od administracyi. Zaś od szlachty zależy ułatwiać lub tamować usiłowania rządu.

Perugia, 29. stycznia. Morderca msgniora Ciuffy, został w Rieti od władz król. uwięziony; nazywa się Farroni. Zbrodnia zdaje się pochodzić więcej z zemsty prywatnej.

Haaga, 30. stycznia. Ukonstytuowało się nowe ministeryum, którego skład jest taki: Thorbecke minister spraw wewnętrznych; Stratenus spraw zewnętrznych; Olivier sprawiedliwości; Jolles wyznania protestanckiego, a Meeussen katolickiego; Kattendyke marynarki; Beetz finansów; Blaaken wojny, a Uhlenbeck kolonii.

Konstantynopol, 26. stycznia. Ustanowiona została komisya do rozpoznania bieżącego długu. — Książę Walii spodziewany tu jest codziennie.

Ateny, 26. stycznia. Ministeryum Miaulida ustąpiło po 6letniem urzędowaniu, a miejsce jego zajęło ministeryum Kanarida, które uczcił lud demonstracyą. Patrole przeciągają po mieście, wojsko jest skonsygnowane.

Trzebinia, 30. stycznia. Wojska tureckie i powstańcy stoją od sześciu dni już na odległość mili naprzeciw siebie, ale dotąd nie było jeszcze potyczki. Derwisz Basza każe budować nowy gościniec do granicy austryackiej.

Przegląd polityczny.

Lwów, 2. lutego. W wewnętrznych sprawach państwa nie zaszło w ostatnich dniach nic ważniejszego, i wiadomości, które otrzymaliśmy dzisiejszą pocztą wiedeńską, odnoszą się przeważnie do spraw zagranicznych. Z tych zaś zajmują głównie dwie prasę wiedeńską, mianowicie sprawa tronu mexykańskiego i reforma rzeszy niemieckiej. Co do pierwszej przyniosła znowu *Patrie* temi dniami zagadkowy artykuł, który komentują w rozmaity sposób dzienniki wiedeńskie. Podług tego artykułu bowiem miałoby ofiarowanie tronu mexykańskiego Arcyksięciu austryackiemu stanowić rodzaj indemnizacyi za Wenecyę, a równocześnie zapewniają inne wiadomości z Paryża, że Arcyksiążę Ferdynand Maxymilian miał już przyjąć kandydaturę i że mocarstwa sprzymierzone obowiązały się utwierdzić jego władzę dziesięcioletnią okupacyą Mexyku. Nie znamy tajemnic gabinetowych, byśmy mogli osądzić należycie znaczenie tych wiadomości; zawsze jednak obstajemy przy pierwotnem zdaniu naszem, że więcej jest w tem wszystkiem fantazyi dziennikarskiej niż prawdy. Zaś co do do reformy związku niemieckiego donoszą dzienniki, że rząd powołał teraz do Wiednia wszystkich posłów cesarskich przy dworach niemieckich. Krok ten zdaje się zapowiadać, że gabinet austryacki zamierza wziąć pod ścisłą rozwagę tę ważną kwestyę. — Izba panów miała na d. 31. z. m. drugie posiedzenie po feryach. Na porządku dziennym były dalsze obrady nad projektem względem uregulowania kompetencyi sądów i władz politycznych co do przekroczeń, i sprawozdanie komisyi względem ustawy gminnej. Obie te sprawy jednakże nie doczekały się jeszcze stanowczego załatwienia; pierwszy bowiem projekt odesłany został jeszcze raz z poprawką hrabi Leona Thuna do komisyi, a ustawa gminna, która już dwukrotnie odbywała drogę parlamentarną z jednej izby do drugiej, wraca teraz za uchwałą izby panów po raz trzeci do izby deputowanych, której ostatnie poprawki większością głosów odrzucili panowie. — W końcu wspominamy jeszcze ze spraw krajowych, że ministeryum handlu przyzwoliło na wniosek pana Wertheima, ażeby sekretarze wszystkich izb handlowych i przemysłowych udali się kosztem tych izb na wystawę londyńską dla lepszego obeznania się z dzisiejszym rozwojem handlu i przemysłu.

Francuskie ciało prawodawcze miało już pierwsze posiedzenie dnia 28. z. m., na którem zostały mu przedłożone: projekt względem konwersyi rent, i tak zwana księga żółta, obejmująca akta dyplomatyczne, w sprawie włoskiej, syryjskiej, mexykańskiej i Stanów zjednoczonych Ameryki północnej. Treść tych dokumentów, o ile miejsce nam dozwoli, podawać będziemy w właściwej rubryce. Pan Morny zagaił to posiedzenie długą przemową, w której oświadczył się stanowczo przeciw czytaniu pisanych rozpraw zamiast mów w izbie. — Sprawa rzymska, poruszona świeżo ostatniemi depeszami pana Thouvenela i margrabi Lavalette, zajmuje ciągle jeszcze w wysokim stopniu gabinet tuilerski, a ostatnia depesza telegra-

ficzna z Bruxeli donosi, że dnia 30. z. m. była w tej sprawie wielka narada ministrów w Paryżu, i że zaraz potem wysłał p. Thouvenel kuryerów do Rzymu. Pokazuje się jednak, że nienajlepiej idą rokowania Francyi z kurya rzymską, gdyż ten sam telegram dodaje, że położenie margrabi Lavaletta w Rzymie staje się coraz trudniejszem do zniesienia.

W Anglii oczekują już za kilka dni otwarcia parlamentu, które stanowi na teraz prawie ostateczny przedmiot ciekawości politycznego świata. Sądząc jednakże po teraźniejszym niepewnym jeszcze składzie stosunków tak europejskich jak i zamorskich niezdaje się, by angielska mowa od tronu mogła objawić światu coś wyraźniejszego niż inne. — Książe Walii wybiera się w podróż 7. b. m.; w przejeździe zabawi kilka dni w Wiedniu, a potem odpłynie z Tryestu statkiem „Osborne" na wschód.

Głównym przedmiotem rozpraw prasy włoskiej jest zawsze jeszcze sprawa rzymska. Gabinet turyński radby widocznie rozwikłać już raz ostatecznie ten węzeł gordyjski, ale wszelkie zabiegi jego rozbijają się o stanowczy opór stolicy apostolskiej. I nie może też być inaczej przy teraźniejszym składzie rzeczy, zwłaszcza, że jak się pokazuje teraz, były propozycye Ricasolego zanadto radykalne. Stwierdza to wyraźnie przytaczana teraz w dziennikach zagranicznych nota Thouvenela do Benedettego, posła francuskiego w Turynie, która gabinetowi sardyńskiemu doradza większe umiarkowanie i większe koncesye dla stolicy apostolskiej. — Z Rzymu doniósł telegram nowe skrytobójstwo, popełnione na osobie pana Ciaffy, prezydenta trybunału cywilnego; mordercą jego ma być niejaki Farroni, którego pojmały już władze królewskie w Rieti. Najniepomyślniejsze jednak dla rządu włoskiego są wiadomości z Neapolu i z Sycylii. Bandy reakcyjne wzmagają się pomimo całej sprężystości jenerała Lamarmory, a ostatnie depeszy zapowiadają nawet, że były jenerał neapolitański Bosco ma się połączyć z Chiavonem, i że komitet burboński w Foggii przygotowuje wkrótce zamach stanowczy. Głównym zamiarem powstańców ma być przerzucić się ze stałego lądu na wyspę Sycylię, która podług doniesień tamtejszych ma się stać wkrótce wulkanem rewolucyjnym. Osobliwie po miastach mają być nagromadzone znaczne żywioły rewolucyjne, którym zniesienie namiestnictwa sycylijskiego ma służyć za hasło do wybuchu. Przy takich stosunkach mogą wkrótce zajść ważne wypadki i zmiany w południowych Włoszech.

Pruska izba deputowanych zajmowała się na ostatniem posiedzeniu sprawą kaselską; naraz wniesione zostały w tej sprawie dwa projekta: pana Virchova z partyi postępowej i frakcyi pana Grabowa, a obadwa domagają się przywrócenia w Hesyi konstytucyi z r. 1831. I w ogóle porusza teraz ta sprawa wszystkie prawie główniejsze gabinety wiedeńskie, a Prusy miały rozesłać memoryał do wszystkich rządów niemieckich, wpływając je do ostatecznego załatwienia tej sprawy. — *Dresd. Journal* ogłosił teraz replikę saską na odpowiedź gabinetu austryackiego na projekt Beusta względem reformy związkowej; treść tego dokumentu podamy we właściwej rubryce. — Król bawarski był temi dniami w przejeździe do Nissy w Lugdunie.

Ważne także wypadki zapowiadają się wkrótce na południowej widowni boju w Hercegowinie. Turcy rozpoczęli już działania wojenne wyprawą na Krynicę, a powstańcy, nad któremi objął teraz dowództwo w miejsce Vukalovicha zfanatyzowany ksiądz Nikofor, stoją od nich tylko na odległości mili gotowi do walki. A równocześnie powstała znowu obawa wylądowania Garibaldego w Albanii, i rząd turecki zaleca na ten wypadek Omerowi Baszy działać w porozumieniu z gubernatorem Dalmacyi i wyprawia eskadrę do Antiwari. Zdaje się jednak, że to będzie znowu tylko pogłoska dzienników włoskich, puszczoną umyślnie na zatrwożenie łatwowiernych.

Sprawy krajowe.

Wiedeń, 1. lutego. Jego c. k. Apost. Mość raczył przyjmować przedwczoraj przed południem wiele osób prywatnych na audyencyę.

(Projekt wysłania sekretarzów izb handlowych do Londynu w czasie wystawy.) Dowiadujemy się, pisze *Gaz. wied.*, że na ostatniem posiedzeniu komitetu centralnego przemysłowej wystawy londyńskiej p. F. Wertheim zaproponował prosić ministra handlu, aby dozwolił sekretarzom wszystkich izb handlowych państwa udać się na koszt izb na wystawę londyńską, aby na miejscu naocznie przekonać się mogli o postępie przemysłu, aby zebrali potrzebne wiadomości i złożyli następnie sprawozdanie, coułatwiłoby przygotowanie powszechnej niemieckiej wystawy przemysłowej austryackiej.

Jego Excel. minister handlu, jako też wszyscy członkowie centralnego komitetu wniosek ten przyjęli.

Portugalia.

Lizbona. *El Reino* przytacza pogłoskę, że w Loulé przy poborze podatków wybuchły wielkie zaburzenia, i z Lizbony wojsko wyprawić tam musiano.

Hiszpania.

Madryt. (Doniesienia z Maroku.) Ludność marokańska oburzona jest koncesyami rządowi hiszpańskiemu nadanemi, a mianowicie przyznanem mu prawem wdawania się w pobór ceł marokańskich. Według dzienników francuskich oburzenie to stało się powszechnem, a wpływ Cesarza na poddanych tak dalece ograniczony, że już zapowiadają, jakoby miał niezadługo złożyć rządy.

Anglia.

Londyn, 29. stycznia. (Doniesienia dworu.) Odjazd księcia Walii do Tryestu, zkąd do Syryi i do ziemi świętej udać się ma, oznaczony został na dzień 13. lutego. Wczoraj odpłynął jacht parowy „Osborne" na morze śródziemne, ażeby tam być do dyspozycyi Królewicza. Według dziennika nadwornego (Court Journal) zaślubiny księżniczki Alicy nastąpić mają w miesiącu czerwcu i lipcu. Narzeczony jej książę Ludwik heski zabawi w Osborn aż do przybycia drugiego syna Królowej księcia Alfreda.

Mowa Cesarza Francuzów przy otwarciu ciała prawodawczego powszechnie dobrze została przyjętą. Król Leopold belgijski bawi jeszcze ciągle w pałacu Buckingham.

(Blokada amerykańska.) Dziennik *Times* i *Economist* oświadczają się za zupełną neutralnością Anglii w wojnie obecnej amerykańskiej i za uznaniem blokady, chociażby takowe było tylko na papierze. Najprzód twierdzą, Anglia może uniknąć nieuznanie blokady, bo rząd amerykański przekonawszy się po kilku miesiącach, że blokada na nic się nie przyda, sam od niej odstąpi. Gdyby blokady nie uznawano, to Stany północne twierdziłby mogły, iż południowi odszczepieńcy unię jedynie za pomocą obcych rozerwać zdołali. Załatwienie zaś sporu w taki sposób byłoby tylko chwilowem, koniecznem zaś następstwem nieuznania blokady byłoby zaraz głębsze rozjątrzenie Amerykanów przeciwko Anglii, które już teraz w wielu dziennikach amerykańskich przebija. W końcu nastąpiłaby zląd wojna, w którejby lud angielski nie stał nierozdzielnie po stronie rządu, bo w wojnie tej zdawałoby się, że Anglia znienawidzoną sprawę niewoli moralnie wspiera.

(Sprawa w kongresie. — Wiadomości bieżące.) Według doniesień z Nowego Jorku z dnia 15. stycznia expedycya pod dowództwem jenerała Bornsides opuściła już port Hampton. Sądzą, że przeznaczoną jest do Norfolku. W senacie rozprawiano nad wnioskiem względem wynagrodzenia właścicieli angielskiego statku „Perthshire". Senator Hale mniemał, że Anglia już zadowoloną być winna tem, co Ameryka dla niej uczyniła. W sprawozdaniu o nominacyi konzulów mówił minister p. Seward, iż konzulowie najbardziej są potrzebni w portach zachodniej Anglii i w angielsko-amerykańskich koloniach dlatego, ażeby jako poufni ajenci donosili o wysełkach broni i innych krokach na korzyść separatystów.

Francya.

Paryż, 29. stycznia. (Zamiana not.) Telegram paryski przynosi wiadomość, iż ciału prawodawczemu złożony został projekt względem dobrowolnej zamiany renty $4\frac{1}{2}\%$ na 3%. Nowe obligacye przynosić mają procenta od 1. kwietnia, które w ratach kwartalnych pobierane być mogą. Żądanie zamiany wniesione być musi w przeciągu jednego miesiąca po ogłoszeniu prawa. Dekret cesarski oznaczy dopłatę, która przy wymianie wniesioną być winna. Według wyjaśnienia do projektu do prawa dołączonego, właściciele renty $4\frac{1}{2}\%$ dopłacać muszą obecnie na giełdzie 8 od sta, chcąc ją zamienić na 3%; większą więc dla nich będzie korzyścią zrobić zamianę wprost z rządem za mniejszą dopłatą. Celem tej operacyi jest zniżenie stopy procentowej i zarazem nastręczenie wielkim przedsiębiorstwom przemysłowym sposobności dostania potrzebnych kapitałów. Operacya ta nadto nie ma na celu chwilową potrzebę skarbu, lecz pomyślaną została w widoku dobra publicznego. Obligacye 30letnie zamienione będą na renty 3% bez dopłaty. Właścicielom renty $4\frac{1}{2}\%$ mieszkającym po za granicą Europy i Algieryi dozwala się rok czasu do zgłoszenia się z żądaniem zamiany.

(Otwarcie sesyi ciała prawodawczego.) Już od godziny 10. rannej udawały się osoby zaproszone do sali posiedzeń ciała prawodawczego, którego otwarcie mową tronową o godzinie pierwszej nastąpiło. Pomiędzy członkami ciała dyplomatycznego zwracali głównie na siebie uwagę nuncyusz papieski, posłowie perski, Stanów zjednoczonych i poseł turecki. Cesarzowa, Cesarzewicz i inni członkowie domu cesarskiego byli obecni, krom księcia Napoleona, słabością złożonego. „Auditoryum z znakomitych osób złożone", pisze *Monitor*, „słuchało mowę cesarską z oznakami wyraźnego zadowolenia. Spodziewać się można, że mowa i w kraju całym z żywą sympatyą przyjętą zostanie.

(Doniesienia z Kochinchiny.) Według ostatnich doniesień z Kochinchiny parowiec „Norragarai", który przewiózł oddział wojska do osadzenia portu Pulo Candore, już do Saigun powrócił. Przywiózł bardzo dobre wiadomości o zdrowym klimacie i urodzajności tej pozycyi. Nowy gubernator, kontradmirał Bonnard, zaraz po swojem przybyciu odbył rewię wojsk francuskich i przyrzekł, iż wkrótce ich do Bien Hau, a ztamtąd do Hue poprowadzi. Gubernator holenderski Batawii zaprosił kontradmirała francuskiego w odwiedziny do Jawy. Kontradmirał Bonnard przyjął to zaproszenie i po ukończeniu operacyi wojennych do Batawii udać się zamyśla.

(Wiadomości bieżące.) *Monitor* zamieścił porządek dzienny senatu i izby deputowanych. Na porządku dziennym izby deputowanych znajdują się komunikacye rządu do ciała prawodawczego. Baterya artyleryi, której wymarsz dotąd się opóźnił, udała się wczoraj w drogę do Mexyku. Wieść o zaprowadzeniu rządu monarchicznego w Mexyku, którą depesza wiedeńska nowo zaprzeczyła, potwierdza się dzisiaj z dodaniem nowej okoliczności.

Mówia albowiem, że Arcyksiąże Maxymilan kandydaturę do tronu przyjął, mocarstwa zaś zgodziły się na to, ażeby wojskowe zajęcie kraju do dziesięciu lat przedłużone zostało.

(Posiedzenie ciała prawodawczego.) Wczoraj było pierwsze posiedzenie ciała prawodawczego; otworzył go prezes hrabia Morny, mowa w której zwracał uwagę na wstrząśnienia, które wszystkie prawie państwa europejskie doznały; Francya tylko jedna została spokojna, pełna ufności i potężnie pewnym krokiem na drodze ulepszeń. Ztąd mowca wnosi, że Francya ma teraz tę formę rządu, która dla niej jest najwłaściwszą, bo dawniejsze konstytucye sprowadzały tylko nieporozumienie między wielkiemi władzami państwa. Rząd liczy na gorliwość ciała prawodawczego co do konwersyi renty; potrzeba ażeby prawo ku temu jeszcze przed adresem było wotowane bo jak wiadomo rozporządzenia, w których spekulacyę udział wziąść ma, żadnej zwłoki nie dopuszczają

W końcu hr. Morny oświadczył, że nie pozwoli nigdy na mowy czytane. Nie na to są rozprawy ażeby w *Monitorze* figurowały, a sprawozdania i stenografia nie są od tego, ażeby manuskrypta powtarzały.

Szwajcarya.

Berna, 25. stycznia. (Czynności rady związkowej.) Teraźniejsza rada związkowa z wielką gorliwością stara się za pomocą traktatów przyjazne stosunki z innemi mocarstwami utrwalić. Narady jej z rządem holenderskim względem związków z Japonią, zapowiadają traktat handlowy między Szwajcaryą a Holandyą. Traktat ten oprócz zobopólnej korzyści nadałby Szwajcaryi prawo tworzyć konzulaty w Indyach, a mianowicie w Batawii. Na przyszłem zgromadzeniu związkowem rada ma żądać upoważnienia do zawarcia wspomnionego traktatu.

Włochy.

Neapol, 24. stycznia. (Statystyka kościelna) Według statystyki teraz ogłoszonej, znajdowało się w Neapolu pod d. 17. stycznia 1862 roku 1020 klasztorów męzkich i 272 żeńskich. Było zaś w nich 13.611 zakonników i braciszków a 8001 zakonnic. Z zakonników miało 4712 rocznego dochodu 4,555 967 franków, wypadło zatem na jednego 966 franków. Pozostali 8889 zakonników żyli z jałmużny pobożnych. Klasztory żeńskie miały rocznego dochodu 4,772 594 franków, wypadło zatem po 596 franków rocznie na jedną zakonnicę.

(Stan rzeczy w Sycylii.) Powszechna gazeta pruska zamieściła list z Neapolu z d. 18. stycznia, według którego doniesienia włoskie o spokojności i bezpieczeństwu w Sycylii, na wiarę nie zasługują. Według wiadomości z Palermu powstanie nie tylko że nie jest przytłumione, ale rząd nawet nie jest pewny, zwycięstwa. Wojsko lubo ciągle im posyła posiłki, a z powstańcami z największą srogością postępuje. Sześćdziesiątsiedmiu, których złapano, natychmiast rozstrzelani zostali. Ale i wojsko wiele ucierpiało; do Genui odpłynęły dwie łodzie działowe z rannymi. Naturalną zaś jest rzeczą, że podobne wypadki nie mogą przysporzyć stronników nowo-włoskiej polityce, dają one powód do rozpomiętywania smutnych wypadków w Neapolitańskiem i do wybuchu niechęci przeciwko Piemontanom, których uważają za bezpośrednich lub pośrednich sprawców wszystkiego złego.

(Stan rzeczy w Neapolitańskiem.) Do *Gazety wiedeńskiej* piszą z Neapolu: nie odebrano zwykłej poczty sycylijskiej z d. 22. b. m. Dziennik *Stella del Sud* zwraca uwagę na tę okoliczność i mówi iż według wiadomości, które z bardzo pewnego źródła odebrał, we wszystkich prawie miastach Sycylii powstanie wybuchło i tymczasowe rządy zaprowadzone zostały. Również pisze dziennik neapolitański *Democrazia*, że w Sycyli zanosi się na okropne przesilenie. I na stałym lądzie neapolitańskim mianowicie w prowincyach Basilicata i Capitanato powstańcy znów głowę podnieśli, a w Malcie zebrało się 800 stronników Burbonów gotowych do wylądowania w którym kolwiek punkcie w Neapolitańskiem.

Dyrektor policyi neapolitańskiej, Santianello, podał się do dymisyi, może pisze *Triester Ztg.* w skutek interpelacyi w izbie deputowanych turyńskiej, która w bardzo złem świetle wystawiła jego administracyę. Między innemi nadużyciami udowodniono, że z żebraków, które policya nie dawno w Neapolu pozbierała, jeden w areszcie z głodu i zimna umarł, chociaż rząd znaczne sumy przeznaczył na zniesienie żebractwa neapolitańskiego.

Według doniesień z Neapolu karabiniery i gwardya narodowa stoczyły walkę z powstańcami pod Sarno, z tąd widać, że i w prowincyi Principato powstanie nie jest dotąd przytłumione. Potyczka pod Avicenna nie była wprawdzie krwawą, zasługuje jednak na uwagę dla tego, że powstańcy sami wojsko zaczepili. Naczelnik ich Sambro, musi mieć znaczną siłę kiedy się odważył na kroki zaczepne przeciwko oddziałowi o 200 ludziach 49go pułku piemonckiego.

Niemce.

(Sprawy izby pruskiej.) Rząd pruski ma oprócz ustawy o odpowiedzialności ministrów przedłożyć także izbie deputowanych projekt względem najwyższej izby obrachunkowej, który praw korony najbliżej dotyka. *Neue pr. Ztg.* pisze, że ministeryum nie przystało na kilkakrotne żądanie ze strony demokracyi, aby kontrola nad wydatkami państwa izbie deputowanych poruczona została, lecz w projekcie, której rzeczonej izbie ma być przedłożony, zaproponowało drogę pośrednią.

Mówią, że izba deputowanych weźmie inicyatywę w wielu bardzo ważnych kwestyach. Pan Forckenbeck miał wnieść projekt względem porządku spraw. Utworzono komisyę do obrady nad ustawą o lichwie. Stowarzyszenia przemysłowe mają otrzymać zabezpieczenie stanowiska prawnego. Ma być także przedłożony wniosek za wolnością przemysłu.

(Uwięzienie redaktora dziennika poznańskiego.) W Poznaniu, Dr. Jagielski redaktor *Dziennika poznańskiego*, z przyczyny przekroczenia prasowego powtórnie przed sąd stawiony, i na karę pieniężną i areszt skazany, został na żądanie sądu najwyższej instancyi w Berlinie (oddział zbrodni stanu) uwięziony, i w towarzystwie kilku urzędników policyi natychmiast nocnym pociągiem wywieziony do Berlina. Tą razą oskarzono go nietylko o przekroczenie prasowe, lecz także o zbrodnię stanu. Jak mówią zaskarżenie opiera się na tem, że Jagielski umieścił w swoim dzienniku artykuł z *Kołokoła* redakcyi Hercena, w którym zapowiada rewolucyę w Rosyi i innych krajach w których mówią po polsku. Inni twierdzą, że przyczyną zaskarżenia była powyższej treści korespondencya z Litwy. Numer dziennika, w którym znajdował się artykuł obżałowany skonfiskowano, a ztąd nie można wiedzieć dokładnie co w sobie zawierał.

(Książąt bawarskich zapowiedziana podróż.) Znowu zaprzeczają pogłoskom i domysłom z okazyi podróży książąt Ludwika i Leopolda bawarskich do Aten. Książę Luitpold zrzekł się formalnie następstwa na tron grecki, a to z przyczyny, iż konstytucya grecka wymaga aby następca Króla Ottona przeszedł do kościoła greckiego. Sama tylko chęć wykształcenia się książąt jest przyczyną ich podróży, a wszelkie domysły i przypuszczenia są mylne i bezzasadne.

Rosya.

Petersburg, 22. stycznia. (Sprawa uniwersytetów.) Komisya uniwersytecka prace swoje ukończyła, a ministeryum zajmuje się trzema wielce ważnemi wnioskami względem uniwersytetów, gimnazyów i uniwersytetu w Petersburgu.

Ameryka.

(Wypadki wojenne.) Z St. Louis d. 10. stycznia donoszą o nowem zwycięztwie w Missouri. Jenerał Polmer telegrafuje do jenerała Hallek z Otterville, że d. 8. stycznia 450 ludzi z wojska unii natarło przy Silver Creek na oddział osławionego buntownika Poindertera od 1000 do 1300 ludzi liczący. Buntownicy na głowę pobici zostawili na placu boju 7 trupów, a wiele unieśli z sobą. Stracili 50 do 75 rannych i 30 jeńców. Z naszej strony padło 4 ludzi. Obóz buntowników został rozbity, zabraliśmy wielką liczbę koni i wozów.

Z St Johns, w Nowej Foundlandyi donoszą pod d. 10. stycznia: W Carbonear panuje wielkie wzburzenie i powiększa się ciągle. Zeszłej nocy włamywano się do sklepów, zabierano broń i amunicyę. Podżegacze otrzymują ciągle posiłki. Wątpliwa, czy wojsko będzie dłużej w stanie zapobiegać zajściom. Parowiec „Ospray“ opuszcza dziś Halifax z 3 bateryą artyleryi królewskiej.

Ostatnie wiadomości.

Londyn, 30. stycznia. Książę Walii wybiera się w podróż dnia 7. lutego, w przejeździe zabawi kilka dni w Wiedniu, a potem odpłynie z Tryestu statkiem „Osborne“ na wschód.

Bruxela, 31. stycznia. Dzisiejsza „Independance“ donosi: Dnia 30. b. m. była w Paryżu wielka narada ministrów, poczem pan Thouvenel wyprawił zaraz kuriera do Rzymu. Stanowisko pana Lavallette ma być coraz przykrzejsze.

Konstantynopol, 30. stycznia (na Paryż). Rząd turecki wysyła wkrótce eskadrę pod Antivari. Ma to być środek ostrożności.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 31. stycznia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	320.67	+ 0.4	87.9	połud.-zach. mier.	pochmurno
2. god. po pol.	329.45	+ 1.3	69.9	„ „	śnieg
10. god. wiecz.	321.02	+ 5.1	92.0	zachodni „	pochmurno

W nocy śnieg 35‴.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Niezabitowski Franc., z Zameczka. — Hr Tarnawski Adam, z Polski. Orłowski Okt., z Połowic. — Kemplicz Marcel, z Artasowa. — Jabłonowski Józef, z Rawy.

Hotel europejski: Zawadzki Nikodem, z Bełzca. — Yonga Romuald, z Uhlimowa. — Truskoławski Leonh., z Streptowa.

Hotel angielski: Marmorosz Józef, z Krakowa. — Kriegshaber Antoni, z Iwaczowa. — Jędrzyjewicz Kaz., z Czapli. — Wysocki Józef, z Brodów. — Agopsowicz Krz., z Grochowiec. — Hubicki Karol, z Ożydowa.

Dnia 2. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Ks. Lubomirski Józef, z Wołynia. — Głogowski Artur, z Bojaniec. — Urbański Rudolf, z Dobrosina. — Niezabitowski Lubin, c. k. porucznik, z Zameczka.

Wyjcehali ze Lwowa.

Dnia 1. lutego

PP. Rychalski Felix, do Hupczy. — Moszczański Józef, do Sroki. — Raczyński Włodz., do Zawałowa. — Jaworski Felix, do Krakowa. — Hr. Łaczyński Izydor, do Batiatycz. — Wiśniewski Jan, do Ciemierzyniec. — Ulaniecki Wład., do Kłodna. — Polanowski Stan., do Moszkowa. Br. Lewartowski Apol., do Zimnej wody. — Hr. Dębicki Zygm. Lud., do Buchowiec. — Hr. Przydziecki Karol, do Rosyi. — Znamirowski Stan., c. k. notaryusz, do Sokala. — Walczewski Kaz., do Kłodna.

Dnia 2. lutego.

PP. Pawlikowski Miecz., do Medyki. — Obertyński Leopold, do Stronibab. — Hr. Komorowski Piotr, do Bilinki. — Hr. Starzyński Alexander, do Sasowa. — Waligórski Miecz, do Poznania.

Dnia 1. lutego 1862 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

88. 38. 35. 43. 9.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 15. lutego i 1. marca 1862 r.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 1. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 83 05. Metaliki po 5% za 100 zł. 68 70; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 784.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 191.20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 139.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.55, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 138 25.

Kurs lwowski.

Dnia 1. lutego		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	46	6	52
Dukat cesarski	„ „	6	49	6	55
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	20	11	35
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	15	2	18
Talar pruski	„ „	2	6	2	9
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—		—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	63	79	30
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	60	83	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	192	—	193	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	75	68	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	82	10	83	10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. stycznia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	64 50	64 60
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	83 10	83 20
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	83 30	83 40
Z r. 1851, ser. B. po 5%	— —	—.—
Metaliki po 5%	68.60	68 80
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	68 75	68 90
dtto. „ 4½%	60 —	60.50
dtto. „ 4%	53 50	54 —
dtto. „ 3%	40 —	40 25
dtto. „ 2½%	35 —	37.—
dtto. „ 1%	13 75	14 —
Przez. do wylos. z r. 1839	136 25	136 50
„ 1854	91.—	91.50
„ 1860	88.75	89 —
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	94 75	95.—
Renty Como po 42 lir. aus.	16.50	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 —	68.—
„ „ 4½%	58 50	59 —
„ „ 4%	52 50	53.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju 3½%	46.—	47.—
„ 3%	—.—	46.—
„ 2½%	44 —	44.50
„ 2¼%	— —	39.—
„ 2%	34.50	35.—
„ 1¾%	—.—	30.50
dtto. z procent za granicą 5%	67.—	68 —
„ 4½%	58 50	59.—
„ 4%	52.50	53.—

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	88 —	89.—
Wyż. Aust. i Salb.	87.—	87 50
Czech	89.—	89 50
Morawii	89.50	90.50
Szląska	87.—	87 50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87 50	88.50
Węgier	70.—	70.50
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	72 —	72 25
Galicyi	67.75	68 25
Siedmiogr. i Bukow.	66 75	67.50
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	96.25	96 75
Dług Tyrolu po 5%	67.—	68.—
„ 4%	52.50	53.—
Dług Salcburga „ 3½%	46.—	47.—
„ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	25.—	25.50
„ 1¾%	21.50	22.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	782 —	784 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	191 10	191 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	630	632 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2166.	2168.—
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	277.—	277 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	156.50	157 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	127 —	127 25
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 600 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	267 —	267 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%)	192 —	192 50
Kol. Preszb.-Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	23 —	25.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	73.—	75.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	700.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	160.—	165.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	153.—	155.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	434 —	436 —
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	216 —	220.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	400.—	402.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	400.—	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	192.—	—.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102 50	102.75
10 „ 5%	97 —	97 50
przeznacz. do los. po 5%	89 25	89 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	84.90	85 10
Gal. Tow. kred. po 4%	78.—	78.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 25	97.—
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	102 60	102.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	147.—	147.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	96 50	97 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	137.50	138.—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	80.50	81 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Lloyda za 100 zł.	90.—	92.

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	124 60	124 80
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99 50	100.—
Pożycz. Trye. po 100 zl. w. a.	126.50	127.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.—	37.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	99.50	100 —
Salma „ 40 „ „	37.50	38 —
Palfiego „ 40 „ „	39.—	39.50
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	37 25	37 75
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21.75
Waldsteina 20 „ „	24 50	25.—
Keglevicha 10 „ „	16 50	17.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	118 —
Augsburg za 100 zł. w. p.-n	118.—	118.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	118 25	118 25
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	103 90	104.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liworna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	138 90	138 90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	54.75	54 75
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	55 —	55.—
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men.	6.59	6.56
dtto. pełnej wagi	6.54	6.55
Korona	19.05	19.10
20frankówka	11 08	11.09
Rosyjski impery.	11.30	11.32
Talar związkowy	2.07½	2.08
Srebro	138.25	138.50
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

KRONIKA.

(Pożar.) Dnia 14. z. m. zgorzał w Klimkówce w obwodzie sandeckim dom szkolny, przyczem zginął także w płomieniach nauczyciel tamtejszy Szczepan D., kapral na urlopie z 57go pułku piechoty. Przyczyną tego nieszczęścia była własna nieostrożność nauczyciela, gdyż wszedł ze świecą na strych, gdzie była słoma, i naraz ogarnął go tak gwałtowny ogień, że już nie zdołał się uratować. Szkodę obliczono na 400 zł. w. a., ale budynek szkolny był zabezpieczony w wiedeńskiem towarzystwie asekuracyjnym na 300 zł. w. a.

(Pożar.) W nocy z 20go na 21go z. m. wszczął się ogień w Uhnowie w obwodzie żółkiewskim równocześnie w dwóch stodołach tamtejszych włościan Jakóba M. i Andrzeja D. i zniszczył je do szczętu z całym plonem zboża; prócz tego zginęło w płomieniach także kilka sztuk bydła. Cała szkoda ma wynosić 567 zł. 80 c. w. a. Nie ma wątpliwości, że ogień był podłożony; ale sprawcy nieodkryto dotąd.

(Nowy order turecki.) Panujący Sułtan Abdul Azis ustanowił nowy order pod imieniem Osmanie, który według statutów rozdawać będzie w nagrodę zasług dla państwa położonych. Order ten ma trzy klasy, może być zaś nadany: pierwszy klasy 50, drugiej 200, a trzeciej 1000 osobom. Cudzoziemcy mogą go takży otrzymać, a do liczb powyższych rachować się nie będą.

Order ten jest srebrny, przedstawia słońce z ośmiu snopami promieni; w środku na czerwonem tle tarczy napis złotemi literami: „Za łaską naszego pana Abdul Azis Khana, monarchy państwa osmańskiego, odznaka za wysokie zasługi.“ Pod tarczą herb państwa.

Osoby, które należą do pierwszej klasy, nosić będą od prawego ramienia do lewego biodra wielką zieloną wstęgę z czerwonemi brzegami, a dekoracyę po lewej stronie piersi. Dekoracya drugiej klasy będzie na węższej wstędze około szyi, a dekoracya klasy trzeciej na taśmie po lewej stronie piersi.

Do każdej dekoracyi będzie dodawany dyplom Sułtański, przed otrzymaniem którego nosić orderu nie wolno. Biuro ceremonii będzie wydawać dyplomy i insygnia. Taksa za dyplom pierwszej klasy wynosi 4000 piastrów, druga klasa płaci 2000 piastrów, a trzecia 1600. Od taksy zaś wolni są wszyscy cudzoziemcy i ci wojskowi, których sam Sułtan uwolni.

Order Osmanie będzie nadawany wojskowym podczas wojny, za świetne czyny, a w czasie pokoju tym, którzy przynajmniej dwadzieścia lat wysłużyli. To samo co do urzędników cywilnych. Dekoracyi pierwszej klasy nikt otrzymać nie może, kto już nie posiada orderu Medżydye tej samej klasy. Kto zaś zaszczycony został trzecią klasą orderu Osmanie, musi nosić ją przynajmniej dwa lata, nim otrzyma klasę drugą. Posiadający zaś order drugiej klasy, dopiero po upływie lat czterech pierwszą klasę otrzymać mogą. Wojskowym każdy rok w boju strawiony liczy się za dwa lata. Uwzględnienie terminów wspomnionych odnosi się do wojskowych, którzy w wojnie odznaczają się szczególniejszem męztwem, lub ciężko zranieni zostaną, i do urzędników cywilnych, którzy pokładają zasługi koło literatury, umiejętności, przemysłu, rolnictwa, lub handlu. Osobom, które służyły częścią w wojsku częścią w stanie cywilnym czas będzie liczony na ich korzyść.

Osoby cywilne, na które zapadł wyrok sądowy za zbrodnię lub przestępstwo, tracą order Osmanie. To samo spotyka wojskowych, którzy obowiązków swoich nie dopełniają, którzy dopuszczają się zbrodni, przestępstwa lub wykraczają przeciw subordynacyi.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.* — *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*